

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37.167/2015/5.szám

A Kúria a Burai-Kovács és Partnerei Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: Dr. Perlaki Dezső ügyvéd) által képviselt **Felperes** (**cím**) felperesnek a Dr. ... vezető jogtanácsos által képviselt Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ (1066 Budapest, Teréz körút 62.) alperes ellen közlekedési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. november 13. napján kelt 14.K.32.013/2014/6. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.32.013/2014/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint elsőfokú és 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte az alperes 2014. március 24. napján meghozott EH/MD/NS/A/272/1/2014. számú határozatát. Az alperes csak az indokolásában változtatta meg azt a 2013. november 14. napján meghozott elsőfokú határozatot, melyben a hatóság a ... forgalmi rendszámú járműre a felperes részére kiállított ... számú taxiengedélyt visszavonta.

A jogerős határozat tényállása tartalmazza, hogy a **B. Zrt.** 2013. november 1. napján azonnali hatállyal felmondta a felperessel 2013. július 9. napján kötött taxiállomás-használati megállapodást a 31/2013.(IV.18.) Fővárosi Közgyűlési rendelet (a továbbiakban: Taxi-rendelet) 13.§ (4) bekezdése alapján.

Az alperes a határozat indokolásában kifejtette, hogy a

taxiállomás-használati megállapodás azonnali hatályú felmondása miatt a felperes már nem tett eleget a 89/1988.(XII.20.) MT rendelet (a továbbiakban: MT.r.) 5/A.§ (11) bekezdésében írt követelményeknek, ezért a (14) bekezdésben foglaltaknak megfelelően jogszabályi kötelezettsége volt a taxiengedély visszavonása.

Hangsúlyozta az alperesi hatóság a fellebbezési hivatkozásokra tekintettel, hogy a **B.** Zrt. döntését nem vizsgálhatja felül. Az alperes nem tartotta indokoltnak a másodfokú eljárás felfüggesztését, mert a **B.** Zrt. a megkeresésre arról tájékoztatta a hatóságot, hogy a felperessel 2014. január 9. napján egyeztetett és a döntését fenntartja. Utalt az alperes a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 32.§ (1) bekezdésére.

A közigazgatási bíróság előtti eljárásban a felperes csatolta a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2014. szeptember 24. napján meghozott, a **B.** Zrt. alperest kártérítés megfizetésére kötelező 25.G.300.982/2014. számú elsőfokú, nem jogerős ítéletét.

A közigazgatási bíróság ítéletének indokolása szerint a hatósági határozatok azon alapultak, hogy a **B.** Zrt. által végzett ellenőrzés során, az utazás végén, a felperes az ellenőrzést végzőktől az utazás díját átvette, azonban a nyugtát nem nyomtatta ki és kézi nyugtát sem tudott adni.

A közigazgatási bíróság megállapította, hogy ezen ténybeli alapja dőlt meg „a taxiengedély visszavonásának” azzal, hogy - a polgári perben hozott ítélet szerint - a felperes az ellenőrzés időpontjában nem tartózkodhatott a **B.** Zrt. által 2013. november 1. napján kelt okiratban szereplő időpontban az ott megjelölt helyen az általa vezetett taxigépjárművel.

A bíróság szerint az alperes, illetve az elsőfokú hatóság akkor járt volna el helyesen, ha a taxiengedély visszavonása tárgyában indított eljárást a felperes és a **B.** Zrt. közötti per jogerős befejezéséig felfüggeszti, mivel a bírósági döntést a taxiengedély visszavonása szempontjából előzetes kérdésnek kellett volna tekinteni.

Arra tekintettel, hogy a felperes a vállalkozási tevékenységét a jövőben már nem kívánta folytatni, a bíróság nem tartotta indokoltnak az új eljárás lefolytatásának elrendelését.

Az iratokból kitűnik, hogy a felperes a taxiengedélyét 2014. január 13-án leadta az elsőfokú hatóságnál.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (4) bekezdése alapján kérte elsődlegesen a jogerős határozat hatályon kívül helyezését és helyette a felperes keresetét elutasító döntés hozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását.

Az alperesi hivatkozás szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését és a 339/A.§-ban írtakat. Az ítéleti indokolás 3. oldal utolsó bekezdésében írtakkal kapcsolatban - hogy mi volt a

hatósági döntés ténybeli alapja -, hangsúlyozta, hogy a közlekedési hatóságnak nincs hatásköre polgári jogviták elbírálására, nem jogosult a szerződés felmondása jogszerűségének vizsgálatára és nem is döntött ilyen kérdésben. A döntésénél azt a tényt vette figyelembe, hogy a **B.** Zrt. a taxiengedély kiadásához szükséges taxiállomás-használati megállapodást azonnali hatállyal felmondta. Az ügyben eljárási kötelezettsége volt a Ket. 20.§ (1) bekezdése értelmében és az MT.r. szerinti jogkövetkezményt kellett alkalmaznia.

Iratellenesnek tartotta a bíróság megállapítását, mert az ítélet indokolásában írtakkal szemben döntését a taxiállomás-használati megállapodás felmondása tényére alapította.

Az alperes szerint téves következtetéseket vont le a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokból, ezért sérültek a Pp. 206.§ (1) bekezdése és anyagi jogszabályként az MT.r. 5/A.§ (11) és (14) bekezdései.

Az alperes álláspontja az volt, hogy a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben a bíróság sem vizsgálhatta a **B.** Zrt. felmondásának jogszerűségét, csak azt, hogy jogszerűen vont-e vissza a hatóság a felperes taxiengedélyét. A Pp. 339/A.§-ára utalva előadta, hogy a polgári bíróság ítélete kizárólag a kártérítés megfizetéséről rendelkezik, a felperes és a **B.** Zrt. közötti jogviszony helyreállításáról nem, ezért az alperesi határozat meghozatalát követően a polgári ügyben született, nem jogerős ítéletnek nem lehetett relevanciája a taxiengedély visszavonása tárgyában hozott közigazgatási határozat jogszerűségének vizsgálata iránti bírósági eljárásban a perbeli ítélet meghozatalakor.

Az alperes idézte a jelen ügyben felülvizsgálni kért jogerős ítélet indokolásának a 4. oldal 2. bekezdését, és ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy a felperes a közigazgatási eljárás során nem igazolta a per megindítását, az alperes erről nem tudott, így alaptalan az az ítéleti megállapítás, hogy a hatóságnak a helyes eljárása az eljárás felfüggesztése lett volna.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Utalt arra, hogy a hatóság készpénznek vette a **B.** Zrt. indokolását és vizsgálni kellett volna a hatóságnak, hogy a **B.** Zrt. felmondásának indokai fennállnak-e.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275.§ (2) bekezdésének megfelelően.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Kúria megítélése szerint a bíróság ítélete jogszabálysértő, mert a polgári (gazdasági) ügyben hozott nem jogerős elsőfokú ítéletet

nem lehetett volna a döntés indokául figyelembe venni.

A jogszabályi rendelkezés alapján, ahogy arra az alperes is hivatkozott, a közigazgatási pernek kizárólag az volt a tárgya, hogy jogszerűen vont-e vissza a hatóság a felperes taxiengedélyét, a bíróságnak erről kellett volna döntenie. A bíróság azonban más irányba ment el a döntésénél. Tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor az alperes határozatát jogsértőnek találta, ugyanis az alperes határozata a tényeknek és a jogszabályi rendelkezéseknek mindenben megfelelt.

Minden, a felperest ért jogsérelem polgári, jelen esetben gazdasági peres eljárás keretében orvosolható, és az alperesnek a felperes által felvetett kérdésekben nem kellett döntést hoznia.

Az alperes megalapozottan hivatkozott a felülvizsgálati kérelemben arra, hogy a közigazgatási bíróság ítéletének 3. oldal utolsó bekezdése iratellenes. Tévesen állapította meg a bíróság, hogy az elsőfokú hatóság és az alperes határozata azon a tényen alapult, hogy a felperes az utazás végén az ellenőrzést végző személyektől átvette az utazás díját, nyugtát azonban nem nyomtatott ki és kérésre kézi nyugtát sem tudott adni, és helytelen az a megállapítása is, hogy ezen ténybeli alapja dőlt meg a taxiengedély visszavonásának, mivel a közigazgatási eljárásban nem erről volt szó. Mindezek következtében sérült a Pp. 206.§ (1) bekezdése és a Pp. 339/A §-a is.

Az alperesi döntés jogalapja valójában az volt, hogy a **B.** Zrt. a taxiállomás használatára vonatkozó engedélyt visszavonta. E tényen a polgári ügyben hozott, nem jogerős ítélet nem változtatott.

A Kúria szerint megalapozottan hivatkozott a felülvizsgálati kérelemben az alperes arra is, hogy a jogerős ítélet indokolása hiányos azzal kapcsolatban, hogy milyen tényekre és jogszabályokra alapította azt a megállapítását a bíróság, hogy a hatóság részéről az eljárás felfüggesztése lett volna a helyes út. A közigazgatási eljárásban szükségesnek vélt felfüggesztésre vonatkozó ítéleti megállapítást a közigazgatási bíróság sem ténybelileg, sem jogilag nem támasztotta alá.

Rámutat a Kúria a felfüggesztésre való felperesi hivatkozással kapcsolatban arra, hogy helytálló a hatóság döntése, hogy a felperes által hivatkozott Ket. 32.§ (1) bekezdése alapján nem volt jogszabályi alapja a közigazgatási eljárás felfüggesztésére, mivel az (1) bekezdés szerinti jogszabályi feltételek nem álltak fent.

Olyan felperesi kérelem ugyanis, amely alapján a felfüggesztésre lehetőség lett volna, a felperestől nem érkezett.

A közigazgatási eljárás felfüggesztésére a Ket. 32.§ (3) bekezdése adott volna lehetőséget a hatóságnak a (7) bekezdés szerinti 6 hónapos időtartamra.

A döntés meghozatalánál a hatóság rendelkezésére állt a **B.** Zrt. „megállapodás azonnali hatályú felmondásáról és taxiállomás-használati hozzájárulás visszavonásáról” rendelkező irat.

A 2013. december 6. napján beadott fellebbezésében a felperes hivatkozott a **B.** Zrt.-vel való egyeztetésekre, mint előzményi

eljárásra, mely a hatóság döntésénél jelentőséggel bírhat.

A fellebbezés alapján az elsőfokú hatóság a **B.** Zrt. részére küldött megkeresést 2013. december 11-i dátummal, és mert válasz nem érkezett, december 19-én újabb megkereséssel élt. A **B.** Zrt. végül 2014. február 17-én azt a választ adta, hogy az egyeztetés megtörtént és a megállapodás azonnali hatályú felmondásában szereplő, az általuk is elismert elírási hibák mellett a döntést továbbra is fenntartják.

Az elsőfokú hatóságnak a taxiengedély leadása miatti, 2014. február 20-án kelt felhívására a felperes 2014. február 27-én válaszolt annyit, hogy fenntartotta a fellebbezését, mert a jogvita eldöntése függ a **B.** Zrt.-vel fennálló jogvitája kimeneteléről.

A közigazgatási iratokban nincs semmilyen, felperestől származó konkrét adat, közlés arra, hogy a **B.** Zrt.-vel történt egyeztetésen mi zajlott le, mi az eredménye, és annak sincs nyoma a közigazgatási iratokban, hogy pert indított a felperes a **B.** Zrt. ellen, pedig ez már 2014. január 20-án megtörtént, mielőtt azt válaszolta, hogy fenntartja a fellebbezését.

Először a keresetben hivatkozott a felperes a **B.** Zrt. elleni perre, majd a bírósági eljárásban 2014. október 20-án írt észrevételében nyilatkozott konkrétan a perindításról.

Mindezekből következően a hatóságnak a saját eljárásában nem volt kellő, a felperestől származó adata arra, hogy a közigazgatási eljárást felfüggeszse a Ket. 32.§ (3) bekezdésében foglaltakra, figyelemmel a (7) bekezdésben meghatározott időtartamra, és erre a perben benyújtott alperesi ellenkérelem helyesen utal.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy az ügyben nem lehet összekeverni a felmondás jogszerűségével kapcsolatos polgári jogi igényt a közigazgatási eljárás tárgyával, a közigazgatási eljárásban előírt jogszabályok jogszerű alkalmazásának megítélésével.

Helyesen hivatkozott a felülvizsgálati kérelemben az alperes arra, hogy tényként kellett kezelnie azt, hogy a **B.** Zrt. a taxiállomás-használati jogosultságot visszavonta.

Az ügy érdemét illetően a jogszabály valóban nem teszi azt lehetővé és kötelezettséggé a közlekedési hatóság számára, hogy mérlegelje, vizsgálja, hogy a visszavonás alapjául szolgáló döntés ténybelileg megalapozott volt-e.

A **B.** Zrt. döntése két részből állt, az egyik a taxiállomás-használati megállapodás felmondását tartalmazza, és ennek egyik folyamánya a taxiállomás-használati jogosultság visszavonása. Csak ez utóbbi az, ami a közigazgatási eljárásban jelentőséggel bírt, és amit az alperesi hatóság döntésénél figyelembe vehetett.

Ha a taxiállomás-használati megállapodás felmondásával kapcsolatos döntés következményeként a taxiállomás-használati jogosultságot biztosító engedélyt bármilyen okból nem adja ki a **B.** Zrt., akkor önmagában a polgári per felperes számára kedvező kimenetele sem eredményezhetné azt, hogy a taxival történő személyszállítási tevékenységet jogszerűen gyakorolhassa, vagyis, még ha helytálló

lenne is a közigazgatási bíróság ítélete, a taxiállomás használatára jogosító engedély hiányában sem végezhetné a felperes a tevékenységét.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes megalapozatlan keresetét elutasította a Pp. 339.§ (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában.

A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 82.§ (2) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3), (5) bekezdései alapján állapította meg, figyelemmel a kifejtett jogi munkára is.

A pervesztes felperes Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján viseli az illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illetéket, ez utóbbi mértékét a Kúria az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Az iratokból megállapíthatóan a felperes a perben személyes költségmentesség kedvezményt nem kapott, a Kúriához ilyen kérelmet nem nyújtott be.

Budapest, 2015. április 22.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Krajcsovics Józsefné Dr. Illés Ibolya s.k. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró